

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Het is een onzekere en warrige tijd, hoor ik mensen zeggen.

Onzeker omdat we niet weten waar het naar toe gaat.

En warrig omdat er zoveel meningen zijn, zoveel virologen, economen, politici die het allemaal beter weten en liefst eigen rechter zouden willen zijn.

Wat dat betreft zouden we ons moeten herkennen in wat er staat in Ruth 1:1:

'In de tijd dat de rechters het volk leidden'.

Want de tijd van de rechters was een onzekere, warrige en corrupte tijd.

Het waren de dagen dat er geen koning in Israël was en ieder maar deed wat goed was in zijn ogen.

Gelukkig vertelt dat kleine boekje dat er ook iets waarlijk goeds was. **Dia 1**

Het kleine boekje tussen de grote boeken Rechters en 1, 2 Samuel is een verademing.

Het vertelt ons over Ruth de vrouw uit Moab.

Tot zeven keer toe heet zij 'de Moabitische'.

Moabitisch, over dat volk kon je een verhaal vertellen.

Het was er als gevolg van een incestverhouding.

De oorsprong ervan lezen we in Genesis 19 waar de twee dochters van Lot hun vader dronken hadden gevoerd om kinderen te krijgen.

De een lag de ene nacht met vader in bed en de andere de andere nacht: Moab en Ammon werden 9 maanden later geboren.

En de Moabieten werden bekend als het volk dat weigerde Israël bij de uittocht van brood en water te voorzien

Zo lijkt er aan Ruth, de Moabitische, niet veel eer te behalen.

In Israël was ze een 'buitenlandse', een asielzoeker, een allochtoon, ze behoorde tot een volk waarvan Deuteronomium 23:3 zegt: "nooit of te nimmer zullen ze toegelaten worden tot de gemeenschap van de Heer" en even later: 'draag dus zo lang u leeft in geen enkel opzicht bij aan hun geluk en voorspoed'.

Als je dit leest begrijp je dat het gevaarlijk is om je zomaar te beroepen op 1 of 2 teksten uit de Bijbel als het gaat om buitenlanders

Je moet altijd verder lezen en in kontekst.

Verderop laat diezelfde Bijbel zien dat er ook anders over wordt gedacht en dat Ruth genoemd wordt in de stamboom van Jezus in Matteus 1:6.

Dat Ruth er helemaal bij is gaan horen, is gekomen door die nachtelijke liefdesscène tussen Ruth en Boaz in Bethlehem.

Het lijkt een 'date op de dorsvloer'.

Een liefdesscene vol erotiek.

Er was ooit een bestseller in de boekhandel met de titel 50 tinten grijs, later verfilmd.

Mensen wilden het lezen en zien om het spannender te maken in de slaapkamer.

Dat denken mensen ook beter te kunnen als ze hun tv abonnement uitbreiden met een erotiek-abonnement.

Ik snap dat nooit zo, want ik ken een veel beter boek over erotiek: de Bijbel.

En Ruth hoofdstuk 3 is daarvoor een leerzaam en bijna pikant bijbelgedeelte.

Het lijkt dat het daar niet verloopt volgens de etiketten. **Dia 2**

In de eerste plaats is er het cultuurverschil: de Israëlitische Boaz in nachtelijk samenzijn met de niet-Joodse, moabitische Ruth, asielzoekster.

Dat is glad verkeerd: je gaat toch niet om met mensen die geexcommuniceerd zijn?
In de tweede plaats is er het standsverschil: Boaz is een vermogend man en hij ligt daar samen met zo'n arme vrouw als Ruth - dat wordt niks.

Zou Ruth vanwege de ophanden erfenis in de weer zijn ...

In de derde plaats is er het leeftijdsverschil: Boaz moet behoorlijk ouder zijn geweest dan Ruth -hij noemt haar heel vaderlijk tot tweemaal toe "mijn dochter"- 'je hebt niet omgekeken naar jongere mannen arm of rijk'. Wat doet zo'n jonge meid bij een ouwe vent?

En in de vierde plaats is er een omgekeerd rollenpatroon: hier is het de vrouw, Ruth, die het initiatief neemt om de man, Boaz te vragen - ongekend

Misschien vermoedt u het al: er moet hier meer aan de hand zijn dan een liefdesscène vol romantiek en erotiek. **Dia 3**

De twee geliefden op die dorsvloer worden beiden namelijk ook gedreven door een bovenpersoonlijk besef, een besef, dat samenhang met iets wat ze beiden gemeen hadden: het geloof in de God van Israël.

Het is meer dan een 'date op de dorsvloer'. Hier is een derde in het spel: God.

Het boekje Ruth vertelt van die buitenlandse weduwe die naar Israel was gekomen met deze motivatie: uw volk is mijn volk, en uw God is mijn God. Dat is niet niks.

Op aanraden van haar schoonmoeder Noomi maakte ze gebruik van wetten die familieleden verplichtten om jou te helpen in moeilijkheden als weduwe.

Zulke familieleden waren dan 'lossers'. Dat was Boaz waar zij op het land werkte.

Een lossers had de plicht je te verzekeren van nakomelingschap, want nageslacht betekende toen: je armoede wordt opgeheven en je toekomst is verzekerd.

Wij vinden dat gek, maar het is sociale voorziening.

En jou zou wensen dat wij vandaag lossers zouden hebben voor de gedupeerden van de toeslagenaffaire.

Noomi, de schoonmoeder van Ruth, is ervan overtuigd dat Boaz die Lossers is, ja hij moest de man van Ruth worden.

Ze wil voor Ruth een thuis vinden (3:1), d.w.z. voor een huwelijk zorgen.

Het gaat dus om dat bovenpersoonlijke motief: de familie, het volk; toekomst, geloof

Na 7 weken is de gerstenoogst voorbij: le moment suprême. **Dia 4**

Noomi schrijft Ruth dan precies voor hoe ze moet handelen: 7 opdrachten geeft ze mee zodat Boaz de Verlosser in haar nacht gaat worden.

Ruth moet zich (1)baden, (2)inwrijven met olie, (3)zich aankleden, (4)naar de dorsvloer gaan, (5)naar Boaz gaan, (6)de deken aan zijn voeteneinde terugslaan (letterlijk: zijn voeten ontbloten!) en (7)daar gaan liggen.

Nu zullen de mensen die in de ban zijn van 50 tinten grijs alleen dit vragen:

Hebben ze 'het' daar gedaan? Ze zijn geïnteresseerd in slaapkamergeheimen.

Wat gebeurde er?

Er zijn uitleggers die zeggen: er staat dat Ruth de deken van Boaz 'terug' moest slaan.

En de deken terugslaan is een symbolisch huwelijksverzoek.

Daar past ook de hele make-up van Ruth bij, feestkleding, sabbatskleding.

Had er gestaan 'de deken opslaan' dan was er een seksuele handeling mee bedoeld.

Ik weet niet zo zeker of je dat er in moet lezen.

Ik maak me niet zo druk over wat er die nacht precies gebeurd is...

Als dat bovenpersoonlijke motief maar duidelijk is!!!

Het was voor Ruth een riskante onderneming!

Ze kon afgewezen worden, te schande worden gemaakt als een prostituée.

Als Boaz dat bovenpersoonlijke motief van Ruth niet zou erkennen.

Had dat huwelijksaanzoek nu niet anders gebracht kunnen worden?

Waarom zo'n scene op de dorsvloer?

Wel de ontmoeting tussen Ruth en Boaz heeft van de ontmoeting tussen het volk en de Messias.

In de gang die Ruth maakte naar de dorsvloer bespeur je iets van een geloofsweg.

Zoals Ruth met alle risico's alle kaarten op de genegenheid van Boaz zette, zo worden wij geroepen alles te verwachten van God, die in Christus nabij wil zijn.

'Laat mij bij u schuilen', zegt Ruth tegen Boaz (vers 9).

Dat betekent hier: Trouw met mij. Schenk mij geborgenheid. Maak uw naam waar - Boaz -, 'in u is kracht'.

Geloven, dat is naspreken wat Ruth tot Boaz zei: laat mij bij u schuilen, want U kunt voor mij als Losser optreden.

Het is zeggen: God, hier ben ik, laat me niet los, U bent Verlosser in mijn nacht

En wat "men" denkt of beweert, kan me niet schelen, ik lever mij aan U uit, leg mijn toekomst in Uw handen, zoals Ruth in de armen van Boaz.

Wat zich afspeelde in die nacht tussen Ruth en Boaz, wil ik niet vergeestelijken.

Het gaat om een liefdesscène, maar het is geen avontuurtje voor één nacht.

Geen one night stand!

Het ging om dat bovenpersoonlijke: de toekomst van een familie, van een volk.

Maar niet zonder erotiek.

De theoloog Miskotte sprak niet voor niets over de erotiek als leerschool voor de naastenliefde.

Wie het eerste bedrijft met respect en voorkomendheid is rijp voor naastenliefde.

In elk geval: Ruth schikte zich in die nacht in het belang van een grote toekomst.

En dat is geloven: je willen schikken in Gods belangen, Gods koninkrijk zoeken.

De trouw van Ruth aan de zaak van God wordt herkend door Boaz.

Boaz zegt op zijn beurt: "wees niet bang, ik zal doen wat je van me vraagt."

Alleen, je moet nog even geduld hebben, want er is nog meer familie in het spel -dichterbij dan ikzelf- maar ik ga alles doen om zelf de Losser van jou te worden.

En zo stuurt hij Ruth de volgende morgen naar huis met zes maten gerst.

Zes maten gerst - nog geen zeven, die zevende maat met "het" zaad, komt nog.

Als Ruth thuis komt en alles vertelt over die nacht zegt Noomi: "Blijf hier dan maar rustig wachten tot je weet hoe het afloopt, want ik weet zeker dat deze man niet zal rusten voordat hij de zaak geregeld heeft" (3:18)

Geloven is soms wachten, dingen overgeven, vertrouwen dat God niet zal rusten.

Soms weet je niet hoe het afloopt in je leven, soms weet je niet hoe je verder moet.

Je hebt net als Noomi geen partner meer, je ziet geen toekomst, je lijdt verliezen ...

En dan toch zeggen: laat Hij de regie maar hebben, dan komt het goed. **Dia 5**

Was het u al opgevallen, dat de nachtelijke liefdesscène tussen Ruth en Boaz zich in Bethlehem, in de velden van Efrata afspeelt?

Wist u dat Efrata betekent: 'vruchtbaarheid'.

Was het u al opgevallen dat hier in Bethlehem twee volken elkaar naderen: Moab en Israël -aartsvijanden in de Bijbel- nu als beminden bij elkaar?

Een soort voorafbeelding van de grote 'date' tussen God en zijn volk.

Je krijgt een verwijzing naar die andere nacht in Bethlehem.

God bedreef liefde in velden van Efrata en het zaad, Jezus werd geboren.

Vandaag is in de stad van David de redder geboren. Hij is de Messias, de Heer, zei de engel.

Gods huwelijksaanzoek aan de mensheid, Israëlieten, Moabieten

Wij als zijn volk, zullen als een bruid ons tooien voor deze Bruidegom.
Niet met 50 tinten grijs maar met alle kleuren van de regenboog.

Amen